KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 30.06.2004
KOM(2004) 448 endelig

2004/0137 (COD) (COD)

C6-0143/04

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge, herunder finansiering af terrorisme

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

Oversigt

Fællesskabets bestræbelser på at bekæmpe hvidvaskning af penge er kommet til udtryk i et direktiv af 1991 og af 2001. Direktivet af 1991 fulgte nøje den internationale standard på dette område, nemlig anbefalingerne fra Financial Action Task Force on Money Laundering (FATF).

Direktivet af 1991 definerede hvidvaskning af penge på grundlag af narkotikaforbrydelser og omfattede kun finanssektoren. Ved ændringen i 2001 blev anvendelsesområdet udvidet med hensyn til såvel lovovertrædelser som erhverv og aktiviteter.

Direktivet af 2001 lod den nærmere definition af alvorlige lovovertrædelser stå åben og opfordrede Kommissionen til at fremsætte et yderligere forslag på dette område i 2004.

I juni 2003 reviderede FATF sine anbefalinger, så de nu også omfatter finansiering af terrorisme. I det foreliggende direktivforslag henvises der også specielt til bekæmpelsen af finansiering af terrorisme, ligesom det omfatter de ændringer, der er nødvendige af hensyn til de fyrre reviderede FATF-anbefalinger.

Indledning

Fællesskabets bestræbelser på at forebygge og bekæmpe hvidvaskning af penge (kriminelles bestræbelser på at tilsløre deres indtægters ulovlige oprindelse) blev iværksat med Rådets direktiv 91/308/EØF om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge.

I direktivet af 1991 blev der taget særligt hensyn til de fyrre anbefalinger fra Financial Action Task Force on Money Laundering, som er det førende internationale organ på dette område.

Ved direktivet af 1991 blev det fastsat, at medlemsstaterne skulle forbyde hvidvaskning af narkotikaindtægter, pålægge deres finanssektor at identificere kunderne, opbevare registreringer, indføre interne kontrolprocedurer og indberette tegn på hvidvaskning af penge til de kompetente myndigheder.

Man konstaterede hurtigt, at det var alt for snævert at begrænse direktivet til narkotikaindtægter. Det blev også konstateret, at den skærpede kontrol inden for finanssektoren havde fået personer, der var involveret i hvidvaskning, til at finde andre hvidvaskningsmetoder.

I 1999 foreslog Kommissionen, at de omfattede lovovertrædelser blev udvidet, og at direktivet kom til at omfatte en lang række sårbare aktiviteter og erhverv uden for finanssektoren.

Ændringsdirektivet 2001/97/EF blev vedtaget den 4. december 2001. Det fulgte i væsentlig grad Kommissionens forslag om, at aktiviteter og erhverv uden for finanssektoren skulle være omfattet. Med hensyn til dækningen af kriminelle handlinger besluttede lovgiverne, at direktivet skulle omfatte hvidvaskning af indtægter af alvorlige lovovertrædelser. Et element i definitionen omfattede lovovertrædelser, der kunne give "betydeligt udbytte", eller som kunne "medføre en streng frihedsstraf". I artikel 1, litra E, blev der fastsat følgende: "Inden den

15. december 2004 tilnærmer medlemsstaterne definitionen i dette led til definitionen af alvorlige strafbare handlinger i fælles aktion 98/699/RIA", og Kommissionen blev opfordret til at fremsætte et forslag dertil.

Selv om der ikke udtrykkeligt blev henvist til finansiering af terrorvirksomhed, vedtog medlemsstaterne, at begrebet alvorlige lovovertrædelser skulle omfatte alle overtrædelser vedrørende finansiering af terrorisme. I det nye forslag er det udtrykkeligt fastsat, at terrorisme og finansiering af terrorisme er omfattet.

I juni 2003 vedtog FATF en omfattende revision af de fyrre anbefalinger for at tage hensyn til erfaringerne og behovet for bedre foranstaltninger til en mere effektiv bekæmpelse af fænomenet.

På en række områder gik FATF langt mere i detaljer i sine anbefalinger, især med hensyn til kundeidentifikation og -kontrol, de situationer, hvor en større risiko for hvidvaskning kan berettige til skærpede foranstaltninger, og de situationer, hvor en mindre risiko kan gøre det berettiget, at kontrollen lempes.

EU's medlemsstater og Kommissionen mener, at de fyrre reviderede FATF-anbefalinger bør anvendes på en samordnet måde på EU-plan.

Af klarhedshensyn er det blevet besluttet at ophæve det eksisterende direktiv og foreslå en helt ny tekst. Kommissionens udgangspunkt er, at det nye direktiv skal bygge på de gældende regler, og at der ikke er nogen grund til at ændre dem, hvis det ikke er nødvendigt. Det gælder især behandlingen af de forskellige erhverv.

Kontaktudvalget vil miste sit grundlag i fællesskabsretten, og der skal derfor oprettes et nyt udvalg. Kommissionen bør tillægges begrænsede gennemførelsesbeføjelser på visse tekniske områder og bør i denne forbindelse bistås af et nyt udvalg til forebyggelse af hvidvaskning af penge i overensstemmelse med afgørelse 1999/468/EF.

Bemærkninger til de enkelte artikler i forslaget

Artikel 1

Hvidvaskning af penge defineres i direktivet som en strafbar lovovertrædelse. Anvendelsen af strafferetlige sanktioner er af væsentlig betydning for at sikre effektiviteten.

Der foreslås en ny definition af hvidvaskning af penge, så den specielt dækker finansiering af terrorisme. I direktivets titel henvises til "anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge, herunder finansiering af terrorisme". Det forhold, at lovlige formuegoder anvendes til finansiering af terrorisme, indgår nu i definitionen af hvidvaskning af penge. Alle senere henvisninger til hvidvaskning af penge omfatter derfor også finansiering af terrorisme.

Artikel 2

Det nye forslag søger at lukke en række huller i dækningen og at følge de fyrre reviderede FATF-anbefalinger. Der henvises udtrykkeligt til udbydere af tjenester til trusts og selskaber, ligesom det omfatter livsforsikringsmæglere.

Det foreslås nu, at alle, der handler med varer eller leverer tjenester og accepterer betaling i kontanter over den fastsatte tærskel, bør falde ind under direktivet.

Artikel 3

Denne artikel overtager alle definitionerne i det tidligere direktiv. Der foretages tekniske tilpasninger til nogle af definitionerne og mere omfattende ændringer af andre, ligesom der også tilføjes en række nye definitioner.

Definitionen af finansieringsinstitut ændres i overensstemmelse med FATF's anbefalinger. Virksomheder, der udøver finansielle aktiviteter inden for de anførte områder, betragtes som finansieringsinstitutter, men medlemsstaterne kan undlade at anvende direktivet i situationer, hvor risikoen er meget lille.

Der tilføjes nye definitioner på forsikringsmæglere, terrorisme, egentlig ejer, udbydere af tjenester til trusts og selskaber, politisk udsatte personer, den finansielle efterretningsenhed, forretningsforbindelser og tomme bankselskaber.

Den mest omfattende ændring vedrører definitionen af kriminel handling. Terrorisme indføres som et særskilt element, og alle alvorlige lovovertrædelser som defineret i det relevante RIA-dokument bør være omfattet. Dette vil medføre større samordning, selv om det fortsat vil afhænge af den relevante nationale straffelov, hvad der nøjagtigt er omfattet i hver enkelt medlemsstat.

Artikel 5

I direktivet af 1991 blev det fastsat, at kunderne skulle legitimere sig, "når der optages forretningsmæssig forbindelse", og det behandlede ikke udtrykkeligt situationer, der eksisterede på forhånd. Den nye tekst, der er baseret på FATF's anbefalinger, fastsætter udtrykkeligt, at kredit- og finansieringsinstitutter ikke må føre anonyme konti.

Artikel 6 og 7

Disse artikler behandler udførligt den række foranstaltninger, som de institutter og personer, der er omfattet af direktivet, skal træffe for at sikre sig, at de kender deres kunder og forstår, hvori deres finansielle og erhvervsmæssige aktiviteter består. Disse nye bestemmelser er ikke grundlæggende forskellige fra bestemmelserne i det tidligere direktiv, men i overensstemmelse med FATF's reviderede anbefalinger indeholder det nye forslag mere detaljerede krav. Det fastsættes, at disse procedurer kan gennemføres på grundlag af en vurdering af risikoen.

Det tidligere direktivs ret generelle krav med hensyn til den egentlige ejer betragtes ikke længere som tilstrækkeligt. De personer og institutter, der er omfattet af direktivet, bør sikre sig, at de har fastslået og forstået en sådan situation, baseret på en klar definition af begrebet egentlig ejer. Opmærksomheden bør især skærpes, når der er tale om komplekse eller uigennemskuelige situationer.

Artikel 8

Det er et grundlæggende princip, at kundeidentifikation og -kontrol bør være foretaget, inden der indgås forretningsforbindelser, men det er nu også fastsat, at der kan indledes forretningsforbindelser, inden identifikationsprocedurerne er afsluttet. Herved tages der især hensyn til den bekymring, som de pågældende erhverv har givet udtryk for. Samtidig er det nu klart fastslået, at forretningsforbindelser skal bringes til ophør, hvis kundeidentifikationen

ikke kan gennemføres tilfredsstillende. Gamle konti og forretningsforbindelser bør også undersøges, når det er belejligt, hvis der kan være risiko for hvidvaskning af penge.

Artikel 9

Denne artikel overtager bestemmelserne om kundeidentifikation for kasinoer fra direktivet af 2001.

Artikel 10

Denne artikel, der er udformet som en valgmulighed for medlemsstaterne, indfører begrebet, lempede kundeidentifikationskrav, hvor der klart er en mindre risiko for hvidvaskning af penge, og indeholder eksempler. Af hensyn til samordningen er det i artikel 37 og 38 fastsat, at Kommissionen med bistand af et nyt udvalg skal vedtage gennemførelsesforanstaltninger, som omfatter fastsættelse af kriterier for, hvilke situationer der frembyder en lille risiko for hvidvaskning af penge.

Artikel 11

Der er også tilfælde, hvor risikoen for hvidvaskning er klart større, og hvor der må udvises større omhu. Denne artikel indeholder tre sådanne tilfælde som et minimum, nemlig tilfælde, hvor kunden ikke er fysisk til stede, grænseoverskridende korrespondentbankforbindelser og forbindelser med politisk udsatte personer. Kommissionen bør også i dette tilfælde med bistand af det nye udvalg kunne vedtage gennemførelsesforanstaltninger, som omfatter fastsættelse af kriterier for, i hvilke andre situationer der er behov for skærpede identifikationsskrav.

Artikel 12-16

En unødvendig fordobling af kundeidentifikationsprocedurerne kan udgøre en hindring for lovlige erhvervsaktiviteter. Det gælder f.eks., når en kunde henvises eller introduceres af en bank eller advokat til en anden bank eller en anden advokat. Det bør ofte være muligt for sådanne kunder at blive accepteret, uden at kundeidentifikationsprocedurerne skal iværksættes på ny, med forbehold af visse sikkerhedsforanstaltninger.

Artikel 17

Denne artikel gengiver det tidligere direktivs bestemmelser om, at komplekse og usædvanlige store transaktioner bør undersøges særlig omhyggeligt. Der kan hentes nyttig vejledning i FATF's arbejde med hvidvaskningstendenser og –metoder.

Artikel 18-22

Disse artikler om indberetning af mistænkelige transaktioner henviser specielt til den finansielle efterretningsenhed som det organ, der er ansvarligt for modtagelse og behandling af sådanne indberetninger. Definitionen af den finansielle efterretningsenhed er taget fra Rådets afgørelse 2000/642/RIA af 17. oktober 2000.

Indberetningsordningerne for de juridiske erhverv og andre erhverv og de relevante sikkerhedsforanstaltninger er overtaget fra direktivet af 2001.

Artikel 23

Det fastslås, at det ikke er en overtrædelse af en eventuel strafferetlig eller civilretlig tavshedspligt at indberette mistanke om hvidvaskning af penge. Henvisningen til indberetning "i god tro" erstattes af en henvisning til indberetning i overensstemmelse med direktivets krav.

Artikel 24

Denne bestemmelse er ny. Kommissionen har kendskab til, at ansatte er blevet udsat for trusler, fordi det er kommet frem, at de med en indberetning til myndighederne har været årsag til, at der er indledt undersøgelse eller retsforfølgning. Selv om dette direktiv ikke kan ændre medlemsstaternes domstols- eller retsprocedurer, er denne artikel medtaget for at henlede medlemsstaternes opmærksomhed på dette alvorlige problem, da spørgsmålet er af stor betydning for direktivets effektivitet. Medlemsstaterne bør gøre, hvad de kan, for at forhindre at ansatte trues eller udsættes for repressalier.

Artikel 25

Når der er foretaget indberetning af en mistænkelig transaktion, må den pågældende kunde ikke underrettes derom. Medlemsstaternes mulighed for at tillade medlemmer af de erhverv, der handler som juridiske rådgivere, at underrette deres kunder om, at der er foretaget en sådan indberetning, er faldet væk, da den ikke er i overensstemmelse med de fyrre reviderede FATF-anbefalinger. Det er dog fastsat, at det forhold, at de juridiske rådgivere forsøger at fraråde en klient at drive illegal virksomhed, ikke vil være et brud på forbuddet mod at advare klienten.

Artikel 26-29

Artikel 26 bekræfter den eksisterende forpligtelse til at opbevare registreringer i mindst fem år. Ved artikel 27 pålægges kredit- og finansieringsinstitutter, der er omfattet af direktivet, så vidt muligt at anvende direktivets krav om kundeidentifikation i deres filialer og datterselskaber uden for EU. I artikel 28 er det fastsat, at EU's kredit- og finansieringsinstitutter hurtigt skal kunne give et fyldestgørende svar på forespørgsler fra den finansielle efterretningsenhed eller andre kompetente myndigheder om oplysninger om deres forretningsforbindelser med navngivne juridiske eller fysiske personer. Selv om Kommissionen ikke på nuværende tidspunkt foreslår et obligatorisk register over bankkonti i samtlige medlemsstater, fastsætter det nye forslag dette som mål, men overlader det til de enkelte medlemsstater at afgøre, hvorledes de vil nå dette mål. Kommissionen vil føre tilsyn med denne bestemmelses virkninger. Endelig pålægger artikel 29 medlemsstaterne at føre passende statistikker, især over anvendelsen og resultaterne af indberetninger af mistænkelige transaktioner. Sådanne oplysninger kan i lighed med den feedback, der er omhandlet i artikel 31, være motiverende for de institutter og personer, der er omfattet af direktivet, og kan gøre det lettere for dem at udarbejde mere effektive procedurer.

Artikel 32 og 33

I henhold til disse artikler skal vekselkontorer og udbydere af tjenester til trusts og selskaber godkendes eller registreres, ligesom kasinoer skal godkendes. Medlemsstaterne skal pålægge deres kompetente myndigheder at føre tilsyn med, at alle institutter og personer, der er omfattet af direktivet, overholder dette krav.

Artikel 34-36

Disse artikler behandler spørgsmålet om sanktioner. Der er allerede sket en vis tilpasning med hensyn til sanktioner for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme gennem Rådets rammeafgørelse 2001/500/RIA om hvidvaskning af penge og Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA om bekæmpelse af terrorisme. Artikel 34 pålægger medlemsstaterne at indføre passende sanktioner for overtrædelse af nationale gennemførelsesbestemmelser, der er vedtaget i henhold til direktivet.

Artikel 35 og 36 behandler selskabsansvar.

Artikel 37 og 38

I artikel 37 fastlægges de områder, hvor Kommissionen kan vedtage gennemførelsesforanstaltninger i henhold til proceduren i afgørelse 1999/468/EF for at tage hensyn til den tekniske udvikling og sikre en ensartet anvendelse af direktivet.

Artikel 38 indfører et nyt udvalg for forebyggelse af hvidvaskning af penge som afløsning fra det tidligere kontaktudvalg. Kommissionen bør med bistand af dette nye udvalg kunne vedtage de gennemførelsesforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 37.

Artikel 39-41

Artikel 39 gengiver pligten til at fremlægge periodiske beretninger om direktivets gennemførelse. Artikel 40 ophæver det tidligere direktiv og henviser til den sammenligningstabel, der er knyttet som bilag til direktivet. Endelig er der i artikel 41 fastsat en gennemførelsesperiode på 12 måneder.

2004/0137 (COD) (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge, herunder finansiering af terrorisme

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2, første og tredje punktum, og artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen[1],

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[2],

efter proceduren i traktatens artikel 251[3], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Bekæmpelse af hvidvaskning af penge er et af de mest effektive midler til at modvirke organiseret kriminalitet. Ud over de strafferetlige foranstaltninger kan en forebyggende indsats via det finansielle system også være virkningsfuld.

(2) Det vil i alvorligt omfang kunne skade kredit- og finansieringsinstitutternes sundhed, integritet og stabilitet samt tilliden til det finansielle system som helhed, når kriminelle og deres hjælpere søger enten at tilsløre kriminelle indtægters oprindelse eller at kanalisere lovlige midler over i finansiering af terrorisme. For at undgå at medlemsstaterne vedtager foranstaltninger til beskyttelse af deres finansielle systemer, som kan være uforenelige med det indre marked, er det nødvendigt, at Fællesskabet griber ind på dette område.

(3) Uden en vis koordinering på fællesskabsplan kan personer, der er involveret i hvidvaskning af penge, forsøge at udnytte liberaliseringen af kapitalbevægelserne og den frie udveksling af finansielle tjenesteydelser, som det finansielt integrerede Europa indebærer, til at fremme deres kriminelle virksomhed.

(4) Rådets direktiv 91/308/EØF af 10. juni 1991 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge[4] blev vedtaget på

---

1 EFT C af , s. .
2 EFT C af , s. .
3 EFT C af , s. .
4 EFT L 166 af 28.6.1991, s. 77. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/97/EF (EFT L 344 af 28.12.2001, s. 76).

baggrund af disse betænkeligheder. Det fastsatte, at medlemsstaterne skulle forbyde hvidvaskning af penge og pålægge finanssektoren, herunder kreditinstitutter og en lang række andre finansieringsinstitutter, at identificere deres kunder, at opbevare de relevante registreringer, at indføre interne procedurer for uddannelse af personale og beskyttelse mod hvidvaskning af penge og at indberette tegn på hvidvaskning til de kompetente myndigheder.

(5) Hvidvaskning af penge foregår normalt på internationalt plan, så det er nemmere at tilsløre midlernes kriminelle oprindelse. Foranstaltninger, som udelukkende træffes på nationalt plan eller endog på fællesskabsplan uden nogen form for koordinering og samarbejde på internationalt plan, vil kun få meget begrænsede virkninger. De foranstaltninger, som Fællesskabet træffer på dette område, bør derfor være i overensstemmelse med forholdsregler, som træffes i andre internationale fora. Fællesskabet bør ved sin indsats fortsat tage særligt hensyn til de fyrre anbefalinger, der er udarbejdet af Financial Action Task Force on Money Laundering (i det følgende benævnt "FATF"), som er det førende internationale organ for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Da de fyrre FATF-anbefalinger blev gennemgribende revideret og udvidet i 2003, bør Fællesskabets direktiv bringes i overensstemmelse med denne nye internationale standard.

(6) Den almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser (GATS) giver medlemmerne mulighed for at træffe de nødvendige foranstaltninger for at beskytte den offentlige moral og forhindre svig og at træffe foranstaltninger af tilsynsmæssige årsager, bl.a. for at sikre det finansielle systems stabilitet og integritet.

(7) Selv om hvidvaskning af penge oprindelig kun omfattede narkotikaforbrydelser, har der i de senere år været en tendens til, at hvidvaskning er blevet defineret langt bredere på grundlag af flere prædikatforbrydelser eller underliggende forbrydelser. Et bredere udvalg af prædikatforbrydelser letter indberetningen af mistænkelige transaktioner og det internationale samarbejde på dette område. Definitionen af alvorlige lovovertrædelser bør derfor bringes i overensstemmelse med definitionen af samme begreb i Rådets rammeafgørelse 2001/500/RIA af 26. juni 2001 om hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, indefrysning eller beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold[5].

(8) Desuden bør den række kriminelle handlinger, der ligger til grund for definitionen af hvidvaskning, udvides til også at omfatte bekæmpelse og finansiering af terrorisme. Misbrug af det finansielle system til kanalisering af indtægter fra kriminalitet eller endog lovlige midler over til terrorformål indebærer en klar risiko for det finansielle systems integritet, funktion, renommé og stabilitet. Definitionen af hvidvaskning af penge bør derfor ændres, så den omfatter ikke blot manipulering af midler, der stammer fra kriminalitet, men også indsamling af lovlige midler eller formuegoder til terrorformål. Desuden bør terrorisme sættes på listen over alvorlige lovovertrædelser.

(a) Den generelle pligt til at vedtage effektive sanktioner, som står i rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed og har afskrækkende virkning, kombineret med kriminaliseringskravet i artikel 1 indebærer, at der bør iværksættes strafferetlige sanktioner over for fysiske personer, som overtræder kravene om

[5] EFT L 182 af 5.7.2001, s.1.

kundeidentifikation, opbevaring af registreringer og indberetning af mistænkelige transaktioner med henblik på hvidvaskning af penge, fordi disse personer må anses for at medvirke ved hvidvaskningsvirksomhed.

(9) Direktiv 91/308/EØF indførte ganske vist pligt til at identificere kunderne, men indeholdt relativt få detaljer om de relevante procedurer. Da dette aspekt ved forebyggelsen af hvidvaskning er af væsentlig betydning, bør der i overensstemmelse med de nye internationale standarder indføres mere specifikke og detaljerede bestemmelser om identifikation og kontrol af kunden og en egentlig ejer. Det er derfor væsentligt, at den egentlige ejer defineres nøjagtigt.

(10) Det er ikke tilstrækkeligt blot at forbyde hvidvaskning af penge, og det er nødvendigt at fastsætte strafferetlige sanktioner for at sikre en effektiv forebyggelse af hvidvaskning, herunder finansiering af terrorisme. Hvidvaskning af penge bør derfor betragtes som en strafbar lovovertrædelse efter fællesskabsretten.

(11) Da den strammere kontrol inden for finanssektoren har fået de involverede i hvidvaskning af penge til at søge andre metoder til at tilsløre de kriminelle indtægters oprindelse, bør forpligtelsen til at forebygge hvidvaskning udvides til at omfatte livsforsikringsmæglere og udbydere af tjenester til trusts og selskaber.

(12) Ved direktiv 91/308/EØF som ændret blev notarer og selvstændige inden for de juridiske erhverv omfattet af Fællesskabets regler for forebyggelse af hvidvaskning af penge; dette bør fortsat være tilfældet i det nye direktiv; notarer og selvstændige inden for de juridiske erhverv, som defineret af medlemsstaterne, er underlagt direktivets bestemmelser, når de deltager i økonomiske eller selskabsretlige transaktioner, herunder rådgivning om skatteforhold, hvor der er størst risiko for, at disse faggruppers ydelser misbruges til at hvidvaske kriminelle indtægter.

(13) Når selvstændige medlemmer af erhverv, der yder juridisk rådgivning og er retligt anerkendte og underkastet retligt tilsyn, såsom advokater, undersøger en klients retsstilling eller repræsenterer en klient i retssager, vil det ikke være korrekt i henhold til direktivet at forpligte dem til at indberette mistanke om hvidvaskning af penge, hvad angår disse aktiviteter. Der må ikke være nogen forpligtelse til at indberette oplysninger, som er modtaget før, under eller efter en retssag eller i forbindelse med vurderingen af en klients retsstilling. Juridisk rådgivning bør således fortsat være omfattet af tavshedspligt, medmindre den juridiske rådgiver deltager i hvidvaskningsaktiviteter, eller den juridiske rådgivning ydes med henblik på hvidvaskning af penge, eller advokaten ved, at klienten søger juridisk rådgivning med henblik på hvidvaskning af penge.

(14) Tjenesteydelser, der er direkte sammenlignelige, og som præsteres af de faggrupper, der er omfattet af direktivet, bør behandles på samme måde. For at beskytte de rettigheder, der er fastsat i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og i traktaten om Den Europæiske Union, bør de oplysninger, som revisorer, eksterne regnskabskyndige og skatterådgivere, som i nogle medlemsstater kan forsvare eller repræsentere en klient i retssager eller undersøge en klients retsstilling, får adgang til under udførelsen af disse opgaver, ikke være underlagt indberetningspligten i henhold til dette direktiv.

(15) Det bør erkendes, at risikoen for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme ikke er den samme i alle tilfælde. I overensstemmelse med en risikobaseret fremgangsmåde bør der i fællesskabslovgivningen indføres det princip, at en lempeligere kundeidentifikation bør tillades i tilfælde, hvor det er formålstjenligt.

(16) Fællesskabslovgivningen bør ligeledes erkende, at der i visse situationer er større risiko for hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme; selv om alle kunders identitet og forretningsprofil skal fastlægges, er der tilfælde, hvor der er behov for særlig strenge kundeidentifikations- og kontrolprocedurer.

(17) Dette gælder især forretningsforbindelser med personer, der beklæder eller har beklædt vigtige offentlige poster, især personer fra lande, hvor der er udbredt korruption; sådanne forbindelser kan især udsætte finanssektoren for betydelige risici med hensyn til omdømme og/eller retlige risici. Øget opmærksomhed omkring sådanne tilfælde er også berettiget på grund af de internationale bestræbelser på at bekæmpe korruption.

(18) De foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre dette direktiv, skal vedtages i henhold til Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen[6].

(19) Da de foranstaltninger, som er nødvendige for gennemførelsen af dette direktiv, er generelle, som omhandlet i artikel 2 i ovennævnte rådsafgørelse, bør de vedtages i henhold til forskriftsproceduren efter afgørelsens artikel 5. Der er derfor nedsat et nyt udvalg til forebyggelse af hvidvaskning af penge, som skal erstatte det kontaktudvalg, der blev nedsat ved direktiv 91/308/EØF.

(20) For at undgå at gentagne kundeidentifikationsprocedurer fører til forsinkelser og ineffektivitet i de internationale forretningsforbindelser, bør det med forbehold af passende sikkerhedsforanstaltninger være tilladt at modtage nye kunder, som er identificeret andetsteds.

(21) Mistænkelige transaktioner bør indberettes til de myndigheder, der er ansvarlige for bekæmpelse af hvidvaskning af penge. Disse myndigheder omtales nu generelt som finansielle efterretningsenheder, og denne terminologi bør også anvendes i dette direktiv. Samtlige medlemsstater bør have en finansiel efterretningsenhed, og det bør gøres klart, at forsøg på hvidvaskning af penge også skal indberettes.

(22) Der har været en række tilfælde, hvor medarbejdere, som indberetter mistanke om hvidvaskning af penge, er blevet udsat for trusler eller chikane. Selv om dette direktiv ikke kan blande sig i medlemsstaternes retsprocedurer, er der her tale om et spørgsmål af væsentlig betydning for en effektiv forebyggelse af hvidvaskning af penge. Medlemsstaterne bør være opmærksomme på dette problem og bør gøre, hvad de kan for at beskytte medarbejdere mod en sådan chikane.

(23) Hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme er internationale problemer, og bestræbelserne på at bekæmpe dem bør foregå på internationalt plan. Når

---

[6] EFT L 184 af 17.7.1999, s.23.

Fællesskabets kredit- og finansieringsinstitutter har filialer og datterselskaber i tredjelande, hvor lovgivningen på dette område er mangelfuld, bør de for at undgå anvendelse af meget forskellige standarder inden for et institut eller en gruppe af institutter anvende fællesskabsstandarden eller gøre de kompetente myndigheder i hjemlandet opmærksomme på, at dette er umuligt.

(24) Det er vigtigt, at kredit- og finansieringsinstitutter hurtigt kan besvare myndighedernes anmodninger om oplysninger om, hvorvidt de har forretningsforbindelser med navngivne personer.

(25) For at holde institutterne og andre, der er undergivet fællesskabslovgivningen på dette område, motiveret, bør de så vidt muligt have en tilbagemelding om, hvorvidt deres indberetninger er nyttige, og hvordan de følges op. For at gøre dette muligt og for at kontrollere, hvor effektive systemerne for bekæmpelse af hvidvaskning er, bør medlemsstaterne føre relevante statistikker og søge at forbedre dem.

(26) Da det er vigtigt at bekæmpe hvidvaskning af penge, skal medlemsstaterne i deres nationale lovgivning fastsætte effektive sanktioner, som står i rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed og har afskrækkende virkning, og som skal iværksættes, hvis de nationale bestemmelser, der vedtages i henhold til dette direktiv, ikke efterkommes. Da juridiske personer ofte er involveret i komplekse hvidvaskningstransaktioner, bør disse sanktioner også tilpasses efter den virksomhed, der udøves af juridiske personer.

(27) I betragtning af de meget omfattende ændringer, der er behov for i direktiv 91/308/EØF, bør det af hensyn til klarheden erstattes.

(28) Målene for dette direktiv kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(29) I dette direktiv overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Kapitel I

Emne, anvendelsesområde og definitioner

Artikel 1

1. Medlemsstaterne sikrer, at hvidvaskning af penge er en strafbar lovovertrædelse.

2. Følgende handlinger betragtes i forbindelse med dette direktiv som hvidvaskning af penge, hvis de begås forsætligt:

(a) konvertering eller overførsel af formuegoder, vel vidende, at de stammer fra en kriminel handling eller fra medvirken i en sådan handling, med det formål at fortie eller tilsløre formuegodernes ulovlige oprindelse eller at hjælpe personer, som er involveret i en sådan handling, til at unddrage sig de retlige konsekvenser heraf

(b) fortielse eller tilsløring af formuegodernes art, oprindelse, lokalisering, disposition eller bevægelser eller af ejendomsretten til disse formuegoder eller dertil knyttede rettigheder, vel vidende, at de stammer fra en kriminel handling eller fra medvirken i en sådan handling

(c) erhvervelse, besiddelse eller anvendelse af formuegoder, vel vidende - ved modtagelsen af disse goder - at de stammer fra en kriminel handling eller fra medvirken i en sådan handling

(d) levering eller indsamling af lovlige formuegoder på en hvilken som helst måde med sigte på at anvende dem eller med viden om, at de anvendes, helt eller delvis, til terrorisme

(e) medvirken i en af de handlinger, som er nævnt under de foregående litraer, samarbejde eller hemmelige aftaler om eller forsøg på at begå en sådan handling, hjælp, tilskyndelse eller rådgivning med henblik på en sådan handling eller lettelse af dens gennemførelse.

Den viden, hensigt eller tilskyndelse, som skal foreligge i forbindelse med de handlinger, der er omhandlet i første afsnit, kan fastslås på grundlag af objektive forhold.

Hvidvaskning af penge betragtes som sådan, uanset om de handlinger, som har frembragt de formuegoder, der skal hvidvaskes, blev gennemført på en anden medlemsstats eller et tredjelands område.

Artikel 2

1. Dette direktiv gælder for følgende institutter og personer:

(1) kreditinstitutter

(2) finansieringsinstitutter

(3) følgende juridiske eller fysiske personer under udøvelsen af deres erhverv:

(a) revisorer, eksterne regnskabskyndige og skatterådgivere

(b) notarer og andre selvstændige inden for de juridiske erhverv, når de på deres klients vegne og for dennes regning deltager i en hvilken som helst finansiel transaktion eller en transaktion vedrørende fast ejendom eller bistå ved planlægningen eller udførelsen af transaktioner for deres klient i forbindelse med:

(i) køb og salg af fast ejendom eller virksomheder

(ii) forvaltning af klienters penge, værdipapirer eller andre aktiver

(iii) åbning eller forvaltning af bank-, opsparings- eller værdipapirkonti

(iv) tilvejebringelse af nødvendig kapital til oprettelse, drift eller ledelse af selskaber

(v) oprettelse, drift eller ledelse af trusts, selskaber eller lignende strukturer

(c) udbydere af tjenester til trusts eller selskaber, der ikke i forvejen er omfattet af litra a) eller b)

(d) forsikringsmæglere, når de handler i forbindelse med livsforsikring og andre investeringsrelaterede forsikringer

(e) ejendomsmæglere

(f) andre personer, der handler med varer eller leverer tjenesteydelser, hvis der betales med kontanter, og beløbet er på mindst 15 000 EUR, hvad enten transaktionen gennemføres på én gang eller som flere operationer, der ser ud til at være indbyrdes forbundet

(g) kasinoer.

2. Medlemsstaterne kan beslutte, at dette direktiv ikke finder anvendelse på finansieringsinstitutter, der udøver en finansiel aktivitet lejlighedsvis eller på et meget begrænset grundlag, således at der kun er ringe risiko for hvidvaskning af penge.

Artikel 3

I dette direktiv forstås ved:

(1) "kreditinstitut": et foretagende som defineret i artikel 1, nr. 1, første afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF[7] samt filialer som defineret i artikel 1, nr. 3, i nævnte direktiv, som er beliggende i Fællesskabet, og som er oprettet af kreditinstitutter med hjemsted i eller uden for Fællesskabet

(2) "finansieringsinstitut":

(a) et foretagende, som ikke er et kreditinstitut, og som udøver en eller flere af aktiviteterne i nr. 2-12 og nr. 14 i bilag I til direktiv 2000/12/EF, herunder vekselkontorer og pengeoverførselsvirksomheder

(b) et forsikringsselskab, der er behørigt godkendt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF[8], for så vidt som det udøver aktiviteter, der er omfattet af nævnte direktiv

(c) et investeringsselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF[9]

(d) et institut for kollektiv investering, der markedsfører sine andele eller aktier

(e) filialer, der er beliggende i Fællesskabet og er oprettet af finansieringsinstitutter, som er omhandlet i litra a)-d), og har hjemsted i eller uden for Fællesskabet

(3) "forsikringsmægler": et foretagende, der udøver forsikringsformidling som defineret i artikel 2, nr. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/92/EF[10]

---

7 EFT L 126 af 26.5.2000, s. 1.
8 EFT L 345 af 19.12.2002, s. 1.
9 EFT L 145 af 30.4.2004, s. 1.

(4) "terrorisme": en hvilken som helst af de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 1-4 i Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA[11]

(5) "formuegoder": aktiver af enhver art, hvad enten der er tale om løsøre eller fast ejendom, materielle eller immaterielle aktiver, samt juridiske dokumenter eller instrumenter, herunder elektroniske eller digitale, der tjener som bevis for ejendomsretten til sådanne aktiver eller dertil knyttede rettigheder

(6) "kriminel handling": enhver form for kriminel deltagelse i en alvorlig lovovertrædelse

(7) "alvorlige lovovertrædelser", mindst:

(a) terrorisme

(b) enhver af de lovovertrædelser, der er defineret i artikel 3, stk. 1, litra a), i De Forenede Nationers Konvention af 1988 mod ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer (Wienerkonventionen)

(c) kriminelle organisationers handlinger som defineret i artikel 1 i fælles aktion 98/733/RIA[12]

(d) svig, i hvert fald grov svig, som defineret i artikel 1, stk. 1, og artikel 2 i konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser[13]

(e) bestikkelse

(f) alle lovovertrædelser, som kan medføre frihedsstraf eller en sikkerhedsforvaring på maksimalt over et år eller for de staters vedkommende, der i deres retssystem har en minimumstærskel for overtrædelser, alle overtrædelser, der kan medføre frihedsstraf eller sikkerhedsforvaring på minimum over seks måneder

(8) "egentlig ejer ":

(a) den fysiske person, der i sidste instans direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer mindst 10 % af aktierne eller stemmerettighederne i en juridisk person, eller som på anden måde udøver en tilsvarende indflydelse på en juridisk persons ledelse, bortset fra et selskab, der er noteret på en officiel børs, og som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen eller tilsvarende internationale standarder

(b) den fysiske person, der direkte eller indirekte er den endelige modtager af mindst 10 % af formuen i en fond, en trust eller et tilsvarende retligt arrangement, eller som har indflydelse på en tilsvarende formue i en fond, en trust eller et tilsvarende retligt arrangement, bortset fra et selskab, der er noteret på en officiel børs, og som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen eller tilsvarende internationale standarder

(c) fysiske personer, på hvis vegne en transaktion eller handling gennemføres

---

[10] EUT L 9 af 15.1.2003, s. 3.
[11] EFT L 164 af 22.6.2002, s. 3.
[12] EFT L 351 af 29.12.1998, s. 1.
[13] EFT C 316 af 27.11.1995, s. 48.

(9) "udbydere af tjenester til trusts og selskaber": en fysisk eller juridisk person, der erhvervsmæssigt leverer en af følgende tjenester til tredjemand:

(a) opretter selskaber eller andre juridiske personer

(b) fungerer som eller sørger for, at en anden person fungerer som bestyrelsesmedlem eller sekretær i et selskab, deltager i et interessentskab eller en tilsvarende post i andre juridiske personer

(c) sørger for en registreret adresse, en forretnings-, forvaltnings- eller postadresse eller lokaler til et selskab, et interessentskab eller en anden juridisk person eller lignende

(d) fungerer som eller sørger for, at en anden fungerer som forvalter af en viljesbestemt trust eller et tilsvarende retligt arrangement

(e) fungerer som eller sørger for, at en anden fungerer som proformaaktionær for en anden person

(10) "politisk udsatte personer": fysiske personer, der har eller har haft et offentligt hverv, og hvis betydelige eller komplekse finansielle eller forretningsmæssige transaktioner kan indebære en øget risiko for hvidvaskning af penge, samt sådanne personers nære familiemedlemmer eller nære medarbejdere

(11) "forretningsforbindelser": et forretningsmæssigt, erhvervsmæssigt eller kommercielt forhold, som på det tidspunkt, hvor kontakten etableres, forventes at være af en vis varighed

(12) "tomt bankselskab": et kreditinstitut, der er indregistreret i en jurisdiktion, hvor det ikke er fysisk til stede med en egentlig administration, og som ikke er tilknyttet en reguleret finanskoncern.

Artikel 4

Medlemsstaterne kan på det område, der er omfattet af dette direktiv, vedtage eller opretholde strengere bestemmelser for at forhindre hvidvaskning af penge.

Kapitel II

Kundeidentifikationskrav

AFDELING 1

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 5

Medlemsstaterne forbyder deres kredit- og finansieringsinstitutter at føre anonyme konti, anonyme bankbøger eller konti under falske navne.

Artikel 6

De institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, gennemfører kundeidentifikationsprocedurer på grundlag af dokumenter, data eller oplysninger fra pålidelige uafhængige kilder i følgende tilfælde:

(a) når de etablerer forretningsforbindelser

(b) når de udfører lejlighedsvise transaktioner på mindst 15 000 EUR, hvad enten transaktionen gennemføres på én gang eller som i flere operationer, der ser ud til at være indbyrdes forbundet

(c) når der er mistanke om hvidvaskning af penge uden hensyn til eventuelle afvigelser, fritagelser eller tærskler

(d) når der er tvivl om, at tidligere indhentede oplysninger om kundens identitet er korrekte eller tilstrækkelige.

Artikel 7

1. Kundeidentifikationsprocedurer omfatter følgende:

   (a) identifikation af kunden og kontrol af kundens identitet

   (b) eventuel identifikation af den egentlige ejer, idet der træffes rimelige foranstaltninger for at kontrollere dennes identitet, så instituttet eller personen ved med sikkerhed, hvem den egentlige ejer er, herunder at der med hensyn til juridiske personer, trusts og tilsvarende retlige arrangementer træffes rimelige foranstaltninger for at undersøge kundens ejer- og kontrolstruktur

   (c) indhentning af oplysninger om forretningsforbindelsens formål og tilsigtede art

(d) vedvarende opmærksomhed omkring forretningsforbindelsen, herunder undersøgelse af transaktioner, der gennemføres som led i forretningsforbindelsen, for at sikre, at transaktionerne er i overensstemmelse med instituttets eller personens viden om kunden, forretnings- og risikoprofilen, herunder om nødvendigt midlernes oprindelse samt ajourføring af dokumenter, data eller oplysninger.

2. De institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, anvender hvert af de enkelte kriterier i stk. 1, men kan vedtage disse foranstaltningers omfang på grundlag af risikoen i forbindelse med kundekategorien, forretningsforbindelsen, produktet eller transaktionen.

3. Med hensyn til betalingsformidling, som omhandlet i nr. 4 i bilag I til direktiv 2000/12/EF, gælder de særlige bestemmelser om kundeidentifikation, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betalerens oplysninger i forbindelse med kreditoverførsler og overførsler, der gennemføres af betalingsformidlere.

Artikel 8

1. Medlemsstaterne pålægger de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, at gennemføre kundeidentifikationsprocedurer før eller under etableringen af en forretningsforbindelse med eller udførelse af en transaktion for strøgkunder.

2. Medlemsstaterne kræver, at det pågældende institut eller den pågældende person i det tilfælde, hvor artikel 7, stk. 1, litra a), b) og c), ikke kan opfyldes, ikke må åbne kontoen, etablere forretningsforbindelsen eller udføre transaktionen eller skal bringe forretningsforbindelsen til ophør og overveje at indberette kunden for den finansielle efterretningsenhed i overensstemmelse med artikel 19.

3. Medlemsstaterne pålægger de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, at gennemføre kundeidentifikationsprocedurer, ikke blot over for alle nye kunder, men også over for eksisterende kunder på passende tidspunkter på grundlag af en risikovurdering.

Artikel 9

1. Medlemsstaterne kræver, at alle kasinokunder identificeres, og at identiteten kontrolleres, hvis de køber eller ombytter spillejetoner til en værdi af 1 000 EUR eller derover.

2. Kasinoer, som er underlagt statstilsyn, opfylder under alle omstændigheder kundeidentifikationskravet, hvis de registrerer, identificerer og kontrollerer deres kunders identitet allerede ved indgangen, eller før de kommer ind, uanset hvor store beløb der ombyttes til spillejetoner.

AFDELING 2

LEMPEDE KUNDEIDENTIFIKATIONSKRAV

Artikel 10

1. Uanset artikel 6 og 7 og artikel 8, stk. 2, kan medlemsstaterne tillade de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, ikke at gennemføre identifikationsprocedurer over for kunder, hvor der kun er en lille risiko for hvidvaskning af penge, såsom:

   (a) kredit- og finansieringsinstitutter fra medlemsstaterne eller fra tredjelande, forudsat at de er underlagt krav om bekæmpelse af hvidvaskning af penge, der er i overensstemmelse med de internationale standarder, og at der føres tilsyn med, at de overholder disse krav

   (b) børsnoterede selskaber, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, som omhandlet i direktiv 2004/39/EØF, i en eller flere medlemsstater, og børsnoterede selskaber fra tredjelande, der er underlagt oplysningskrav, som er i overensstemmelse med Fællesskabets lovgivning

   (c) egentlige ejere af fælles konti, som føres af notarer og andre selvstændige inden for de juridiske erhverv fra medlemsstaterne eller fra tredjelande, forudsat at de er underlagt krav om bekæmpelse af hvidvaskning af penge, der er i overensstemmelse med de internationale standarder, og at der føres tilsyn med, at de overholder disse krav.

2. Medlemsstaterne og Kommissionen underretter hinanden om tilfælde, hvor de mener, at et tredjeland ikke opfylder betingelserne i stk. 1, litra (a), (b) eller (c).

3. Uanset artikel 6 og 7 og artikel 8, stk. 2, kan medlemsstaterne tillade de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, ikke at gennemføre kundeidentifikationsprocedurer med hensyn til produkter og transaktioner, hvor der kun er en lille risiko for hvidvaskning af penge, såsom:

   (a) livsforsikringer, hvor den årlige præmie ikke overstiger 1 000 EUR, eller engangspræmien ikke overstiger 2 500 EUR

   (b) pensionsforsikringer, hvis der ikke er nogen tilbagekøbsklausul, og policen ikke kan bruges til sikkerhedsstillelse

   (c) pensionsordninger eller lignende, der udbetaler pension til ansatte, og hvor bidragene indbetales gennem fradrag i lønnen, og reglerne for den pågældende ordning ikke tillader overdragelse af et medlems rettigheder i henhold til ordningen

(d) elektroniske penge, som defineret i artikel 1 i direktiv 2000/46/EF[14], hvor der fastsættes lave grænser for det udstedte beløb, det beløb, der kan oplagres på et elektronisk medium, eller de tilladte transaktioners størrelse.

Artikel 10a

Når Kommissionen træffer en afgørelse efter artikel 37, st. 3, forbyder medlemsstaterne de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, at anvende lempede identifikationskrav over for kredit- og finansieringsinstitutter eller børsnoterede selskaber fra det pågældende tredjeland.

ADELING 3

SKÆRPEDE KUNDEIDENTIFIKATIONSKRAV

Artikel 11

1. Medlemsstaterne pålægger de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, at skærpe identifikationsforanstaltningerne på grundlag af en vurdering af risikoen, ud over de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 6 og 7 og artikel 8, stk. 2, i situationer, som i sig selv indebærer en øget risiko for hvidvaskning af penge, og i hvert fald i følgende situationer i overensstemmelse med andet, tredje og fjerde afsnit i dette stykke.

   Når kunden ikke har været fysisk til stede for at legitimere sig, pålægger medlemsstaterne disse institutter og personer at træffe en eller flere af følgende foranstaltninger:

   (a) foranstaltninger, der skal sikre, at kundens identitet fastslås ved supplerende dokumentation

   (b) supplerende foranstaltninger for at kontrollere eller certificere de udleverede dokumenter eller kræve en bekræftende attestering fra et institut, der er omfattet af dette direktiv

   (c) krav om, at den første betaling i forbindelse med transaktionerne foretages via en konto åbnet i kundens navn i et kreditinstitut.

   Ved grænseoverskridende korrespondentbankforbindelser med kreditinstitutter fra andre medlemsstater eller tredjelande pålægger medlemsstaterne deres kreditinstitutter:

   (a) at indhente tilstrækkelige oplysninger om modparten til fuldt ud at forstå, hvori dens virksomhed består, og på grundlag af offentligt tilgængelige oplysninger at bedømme det pågældende instituts renommé og tilsynets kvalitet

[14] EFT L 275 af 27.10.2000, s. 39.

(b) at vurdere modpartens kontrol med, at der ikke foregår hvidvaskning af penge

(c) at indhente godkendelse hos den øverste ledelse, inden der etableres nye korrespondentbankforbindelser

(d) at dokumentere de enkelte institutters respektive ansvar

(e) at sikre sig i forbindelse med "gennemstrømningskonti", at korrespondentinstituttet har kontrolleret kundernes identitet og gennemført vedvarende identifikationsprocedurer i tilfælde, hvor kunderne har direkte adgang til korrespondentinstituttets konti, og at det er i stand til at forelægge korrespondentinstituttet relevante kundeoplysninger efter anmodning.

Ved forbindelser med politisk udsatte personer pålægger medlemsstaterne disse institutter og personer:

(a) at være i besiddelse af hensigtsmæssige risikostyringssystemer til at afgøre, om kunden er en politisk udsat person

(b) at indhente den øverste ledelses godkendelse ved etablering af forretningsforbindelser med sådanne kunder

(c) at træffe rimelige foranstaltninger til at fastslå formue- og indtægtskilderne eller gennemføre vedvarende kontrol med forretningsforbindelsen.

2. Medlemsstaterne forbyder kreditinstitutter at indgå eller opretholde en korrespondentbankforbindelse med et tomt bankselskab eller en bank, som tillader, at dens konti anvendes af tomme bankselskaber.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, er særlig opmærksomme på trusler om hvidvaskning af penge, der kan opstå i forbindelse med produkter eller transaktioner, som kan fremme anonymitet, og eventuelt træffer foranstaltninger for at forhindre, at de anvendes ved hvidvaskning af penge.

AFDELING 4

TREDJEMANDS OPFYLDELSE AF KRAVENE

Artikel 12

Medlemsstaterne kan tillade, at de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, overlader det til tredjemand at opfylde kravene i artikel 7, stk. 1, litra a), b) og c).

Ansvaret påhviler dog i sidste instans det institut eller den person, der overlader det til tredjemand, og som er omfattet af dette direktiv.

Artikel 13

1. I denne afdeling forstås ved "tredjemand": institutter og personer, der svarer til de i artikel 2 anførte, og som opfylder følgende krav:

(a) de er registreringspligtige

(b) de gennemfører kundeidentifikationen og opbevarer registreringer som omhandlet i dette direktiv, og der føres tilsyn med, at de opfylder kravene i dette direktiv i overensstemmelse med kapitel V, afdeling 2, eller de er beliggende i et tredjeland, der stiller krav svarende til kravene i dette direktiv.

2. Medlemsstaterne og Kommissionen underretter straks hinanden om tilfælde, hvor de mener, at et tredjeland ikke opfylder betingelserne i stk. 1, litra (b).

Artikel 13a

Når Kommissionen træffer en afgørelse efter artikel 37, st. 3, forbyder medlemsstaterne de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, at tillade tredjemand fra det pågældende tredjeland at gennemføre kundeidentifikationsprocedurer på deres vegne.

Artikel 14

Tredjemand stiller omgående oplysninger baseret på kravene i artikel 7, stk. 1, litra a), b) og c), til rådighed for det institut eller den person, kunden henvises til.

Tredjemand fremsender omgående efter anmodning relevante kopier af identifikations- og kontroloplysningerne og anden relevant dokumentation om kundens eller den egentlige ejers identitet til det institut eller den person, som kunden henvises til.

Artikel 15

De enkelte medlemsstater tillader under alle omstændigheder, at de institutter og personer, der er omhandlet i artikel 2, nr. 1, 2 og 3, litra a)-d), anerkender og accepterer resultatet af de kundeidentifikationsprocedurer, der er fastlagt i artikel 7, stk. 1, litra a)-c), og som gennemføres i overensstemmelse med dette direktiv af et institut eller en person, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, 2 og 3, litra a)-d), i en anden medlemsstat, og som opfylder kravene i artikel 12, 13 og 14, selv om de dokumenter eller data, som disse krav er baseret på, er forskellige fra dem, der kræves i den medlemsstat, som kunden henvises til.

Artikel 16

Denne afdeling gælder ikke for udliciterings- eller agenturforhold, hvor den person, der udliciterer, eller agenten på grundlag af et kontraktarrangement skal betragtes som synonym med det institut eller den person, der er omfattet af dette direktiv.

Kapitel III

Indberetningspligt

AFDELING 1

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 17

Medlemsstaterne pålægger de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, omhyggeligt at undersøge enhver aktivitet, som på grund af sin karakter særlig menes at kunne have tilknytning til hvidvaskning af penge, og især komplekse eller usædvanlig store transaktioner samt alle usædvanlige transaktionsmønstre, der ikke har noget økonomisk tydeligt eller lovligt formål.

Artikel 18

De enkelte medlemsstater opretter en finansiel efterretningsenhed for effektivt at bekæmpe hvidvaskning af penge.

Den finansielle efterretningsenhed oprettes som en central national enhed med tilstrækkelige ressourcer. Den er ansvarlig for at modtage og, i det tilladte omfang, at indhente, analysere og forelægge de kompetente myndigheder finansielle oplysninger, som vedrører indtægter, der menes at stamme fra forbrydelser, eller som kræves i henhold til nationale love eller regler.

Artikel 19

1. Medlemsstaterne pålægger de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, og i givet fald deres ledelse og ansatte at samarbejde fuldt ud:

   (a) ved direkte og omgående at underrette den finansielle efterretningsenhed på eget initiativ, når det institut eller den person, der er omfattet af dette direktiv, ved, har mistanke om eller har rimelig grund til at mene, at der gennemføres eller gøres forsøg på at gennemføre hvidvaskning af penge

   (b) ved omgående efter anmodning fra den finansielle efterretningsenhed at give denne alle nødvendige supplerende oplysninger i overensstemmelse med de procedurer, der er fastlagt i den gældende lovgivning.

2. De i stk. 1 omhandlede oplysninger fremsendes til den finansielle efterretningsenhed i den medlemsstat, på hvis område det institut eller den person, der fremsender dem, er beliggende. Fremsendelsen varetages normalt af den eller de personer, som er udpeget i henhold til procedurerne i artikel 30.

Artikel 20

1. Hvad angår notarer og andre selvstændige inden for de juridiske erhverv, som omhandlet i artikel 2, nr. 3, litra b), kan medlemsstaterne udpege et relevant selvregulerende organ for det pågældende erhverv som den myndighed, der skal underrettes i første omgang i stedet for den finansielle efterretningsenhed. I så fald fastlægger de reglerne for samarbejdet mellem det pågældende organ og den finansielle efterretningsenhed.

2. Medlemsstaterne er ikke forpligtede til at anvende de krav, der er fastsat i artikel 19, stk. 1, på notarer og andre selvstændige inden for de juridiske erhverv, revisorer, eksterne regnskabskyndige og skatterådgivere med hensyn til oplysninger, som disse modtager fra eller indhenter om en af deres klienter i forbindelse med, at de vurderer den pågældende klients retsstilling eller forsvarer eller repræsenterer denne under eller i forbindelse med en retssag, herunder rådgivning om indledning eller undgåelse af et sagsanlæg, uanset om oplysningerne modtages eller indhentes før, under eller efter retssagen.

Artikel 21

Medlemsstaterne kræver, at de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, afholder sig fra at udføre transaktioner, som de ved har eller mistænker for at have forbindelse med hvidvaskning af penge, så længe de ikke har underrettet den finansielle efterretningsenhed.

Den finansielle efterretningsenhed kan under betingelser, der fastsættes i de nationale forskrifter, give instrukser om, at transaktionen ikke må gennemføres.

Hvis der er mistanke om, at en sådan transaktion vil kunne føre til hvidvaskning af penge, og det er umuligt at undlade at udføre transaktionen, eller en sådan undladelse vil kunne forhindre retsforfølgningen af de personer, der drager fordel af en formodet hvidvaskningstransaktion, underretter de pågældende institutter og personer den finansielle efterretningsenhed umiddelbart derefter.

Artikel 22

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder, hvis de under kontrolbesøg hos de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, eller på anden måde opdager forhold, som giver formodning om hvidvaskning af penge, omgående underretter den finansielle efterretningsenhed direkte derom.

2. Medlemsstaterne sikrer, at tilsynsorganer, som ved lov eller anden bestemmelse er bemyndiget til at overvåge aktie-, valuta- og finansderivatmarkederne, underretter den finansielle efterretningsenhed, hvis de opdager forhold, som giver formodning om hvidvaskning af penge.

Artikel 23

Det forhold, at instituttet eller personen, der er omfattet af dette direktiv, eller deres ansatte eller ledelse meddeler den finansielle efterretningsenhed de i artikel 19, 20 og 21 omhandlede

oplysninger, betragtes ikke som brud på en eventuel tavshedspligt i henhold til kontrakt eller lov eller administrative bestemmelser og påfører ikke institutterne eller personerne eller deres ledelse eller ansatte nogen form for ansvar.

Artikel 24

Medlemsstaterne træffer alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte ansatte hos de institutter eller personer, der er omfattet af dette direktiv, mod trusler eller repressalier, når de indberetter mistanke om hvidvaskning af penge enten internt eller til den finansielle efterretningsenhed.

AFDELING 2

OPLYSNINGSFORBUD

Artikel 25

De institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, samt deres ledelse og ansatte må ikke meddele den pågældende kunde eller tredjemand, at der er sendt oplysninger til den finansielle efterretningsenhed i henhold til artikel 19, 20 og 21, eller at der er eller vil blive iværksat en undersøgelse af, om der er tale om hvidvaskning af penge.

Når notarer og andre selvstændige inden for de juridiske erhverv, revisorer, regnskabskyndige og skatterådgivere, der handler som selvstændige inden for de juridiske erhverv, forsøger at fraråde en klient at udøve den ulovlige virksomhed, betragtes det ikke som en meddelelse som omhandlet i første afsnit.

Kapitel IV

Opbevaring af registreringer samt statistiske data

Artikel 26

Medlemsstaterne pålægger de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, at opbevare følgende dokumenter og oplysninger til brug som bevis ved en eventuel undersøgelse af, om der er tale om hvidvaskning af penge:

(a) med hensyn til kundeidentifikation opbevares en kopi eller henvisninger til det krævede bevismateriale i en periode på mindst fem år efter, at kundeforholdet er ophørt

(b) med hensyn til forretningsforbindelser og transaktioner opbevares dokumentation og registreringer bestående af originaldokumenter eller kopier med tilsvarende beviskraft i henhold til national lovgivning i mindst fem år efter, at transaktionerne er gennemført, eller forretningsforbindelsen er ophørt

(c) med hensyn til kontante betalinger på 15 000 EUR eller derover opbevares dokumentation og registreringer af disse indtægter i en periode på mindst fem år efter, at de kontante betalinger er gennemført.

Artikel 27

1. Medlemsstaterne pålægger de institutter, der er omfattet af dette direktiv, at træffe foranstaltninger, der mindst svarer til dette direktivs krav med hensyn til kundeidentifikation og opbevaring af registreringer i deres filialer i tredjelande og i datterselskaber i tredjelande, hvor de har aktiemajoriteten.

Medlemsstaterne pålægger de pågældende institutter at underrette det relevante hjemlands kompetente myndigheder, hvis tredjelandets lovgivning ikke sikrer anvendelse af sådanne tilsvarende foranstaltninger.

2. Medlemsstaterne og Kommissionen underretter hinanden om tilfælde, hvor tredjelandets lovgivning ikke sikrer anvendelse af de foranstaltninger, der er fastsat i stk. 1, første afsnit.

Artikel 28

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at deres kredit- og finansieringsinstitutter hurtigt kan afgive fyldestgørende svar, når den finansielle efterretningsenhed eller andre myndigheder henvender sig i henhold til deres nationale lovgivning for at få oplyst, om de har eller i de sidste fem år har haft forretningsforbindelser med nærmere angivne fysiske eller juridiske personer, og hvor disse forbindelser består.

Artikel 29

Medlemsstaterne sikrer gennem omfattende statistikker over forhold, der er relevante for effektiviteten af deres ordninger for bekæmpelse af hvidvaskning af penge, at de kan føre tilsyn med disse ordningers effektivitet.

Sådanne statistikker omfatter mindst antallet af mistænkelige transaktioner, der er indberettet til den finansielle efterretningsenhed, og opfølgningen af disse indberetninger og angiver på årsbasis antallet af undersøgte sager, antallet af retsforfulgte personer og antallet af personer, der er blevet dømt for hvidvaskningstransaktioner.

Kapitel V

Håndhævelsesforanstaltninger

AFDELING 1

INTERNE PROCEDURER, UDDANNELSE OG FEEDBACK

Artikel 30

Medlemsstaterne pålægger de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, at indføre passende politikker og procedurer for kundeidentifikation, indberetning, opbevaring af registreringer, intern kontrol, risikovurdering, risikostyring og kommunikation for at forebygge og forhindre hvidvaskningstransaktioner.

Artikel 31

1. Medlemsstaterne pålægger de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, at træffe passende foranstaltninger for at sikre, at deres medarbejdere er bekendt med bestemmelserne i dette direktiv.

   Disse foranstaltninger skal bl.a. bestå i særlige uddannelsesprogrammer for medarbejderne, således at de får bedre forudsætninger for at genkende aktiviteter, som kan være forbundet med hvidvaskning af penge, og instrueres i, hvorledes de skal forholde sig i sådanne tilfælde.

   Hvis en fysisk person, der falder ind under en af kategorierne i artikel 2, nr. 3, udøver sit erhverv som medarbejder hos en juridisk person, skal forpligtelserne i dette afsnit gælde den juridiske og ikke den fysiske person.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv, har adgang til aktuelle oplysninger om de metoder, der anvendes ved hvidvaskning af penge, og om forhold, der gør det muligt at opspore mistænkelige transaktioner.

3. Medlemsstaterne sikrer så vidt muligt hurtig feedback med hensyn til effektiviteten og opfølgningen af indberetning af formodet hvidvaskning af penge.

AFDELING 2

TILSYN

Artikel 32

1. Medlemsstaterne træffer bestemmelser om, at vekselkontorer og udbydere af tjenester til trusts og selskaber skal godkendes eller registreres, og at kasinoer skal registreres for lovligt at kunne drive virksomhed.

2. Medlemsstaterne pålægger de kompetente myndigheder at afslå godkendelse eller registrering af de i stk. 1 omhandlede virksomheder, hvis de ikke finder det godtgjort, at de personer, som i praksis leder eller skal lede disse virksomheders drift, eller egentlige ejere er tilforladelige.

Artikel 33

1. Medlemsstaterne pålægger de kompetente myndigheder at føre effektivt tilsyn med, at kravene i dette direktiv overholdes af alle de institutter og personer, der er omfattet af dette direktiv.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder har tilstrækkelige beføjelser, herunder mulighed for at indhente oplysninger, og har tilstrækkelige ressourcer til at kunne udføre deres funktioner.

AFSNIT 3

SANKTIONER

Artikel 34

De sanktioner, der anvendes for overtrædelse af de nationale bestemmelser, som vedtages i henhold til dette direktiv, skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og have afskrækkende virkning.

Artikel 35

1. Medlemsstaterne sikrer, at juridiske personer kan holdes ansvarlige for overtrædelser af dette direktivs krav om opbevaring af registreringer, kundeidentifikation og indberetning af mistænkelige transaktioner, når sådanne overtrædelser begås til deres fordel af en person, som handler enten individuelt eller som led i et organ under den juridiske person, og som har en ledende stilling i den juridiske person, på grundlag af:

   a) en beføjelse til at repræsentere den juridiske person

   b) en bemyndigelse til at træffe beslutninger på den juridiske persons vegne

   c) en bemyndigelse til at udøve kontrol med den juridiske person.

2. Ud over de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, sørger medlemsstaterne for, at juridiske personer kan drages til ansvar, når det forhold, at en person, som omhandlet i stk. 1, ikke har ført tilsyn eller kontrol, har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at begå de i stk. 1 omhandlede lovovertrædelser til fordel for den juridiske person.

Artikel 36

Medlemsstaterne sikrer, at en juridisk person, der drages til ansvar for overtrædelser af dette direktivs krav med hensyn til opbevaring af registreringer, kundeidentifikation og indberetning af mistænkelige transaktioner, kan straffes med effektive sanktioner, som står i rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og har afskrækkende virkning, og som bl.a. omfatter

a) bøder

b) udelukkelse fra at modtage offentlige tilskud eller støtte

c) midlertidigt eller permanent forbud mod at drive kommerciel virksomhed

d) anbringelse under rettens tilsyn

e) tvangsopløsning af selskabet.

Kapitel VI

Gennemførelses- og ændringsforanstaltninger

Artikel 37

1. For at tage højde for den tekniske udvikling i bekæmpelsen af hvidvaskning af penge og for at sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv, vedtager Kommissionen efter den procedure, der er fastlagt i artikel 38, stk. 2, følgende gennemførelsesforanstaltninger:

   (a) afklaring af de tekniske aspekter ved definitionerne i artikel 1, stk. 2, og i artikel 3, nr. 2, litra (a) og (d), nr. 3, 5, 8, 9, 10, 11 og 12

   (b) indførelse af udførlige regler for påvisning af situationer, der frembyder en lille risiko for hvidvaskning af penge som omhandlet i artikel 10, stk. 1, 2 og 3

   (c) indførelse af udførlige regler for påvisning af situationer, der frembyder en stor risiko for hvidvaskning af penge som omhandlet i artikel 11

   (d) indførelse af udførlige regler for påvisning af situationer, hvor det i henhold til artikel 2, stk. 2, er berettiget ikke at anvende dette direktiv på bestemte virksomheder, der udøver finansielle aktiviteter lejlighedsvis eller på et meget begrænset grundlag.

2. Efter den procedure, der er fastsat i artikel 38, stk. 2, tilpasser Kommissionen de beløb, der er omhandlet i artikel 2, litra f), artikel 6, litra b), artikel 9, stk. 1 og artikel 10, stk. 3, litra a) af hensyn til inflationen.

3. Efter den procedure, der er fastsat i artikel 38, stk. 2, træffer Kommissionen afgørelse om, at et tredjeland ikke opfylder betingelserne i artikel 10, stk. 1, litra a), b) eller c) eller i artikel 13, stk. 1, litra b), eller at lovgivningen i det pågældende tredjelande ikke sikrer anvendelse af de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 27, stk. 1, første afsnit.

Artikel 38

1. Kommissionen bistås af et udvalg til forebyggelse af hvidvaskning af penge, i det følgende benævnt "udvalget".

2. Når der henvises til dette stykke, gælder artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF under hensyn til dennes artikel 8.

   Den periode, der er omhandlet i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

Kapitel VII

Afsluttende bestemmelser

Artikel 39

Senest tre år efter dette direktivs ikrafttræden og mindst hvert tredje år udarbejder Kommissionen en beretning til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af dette direktiv.

Artikel 40

Direktiv 91/308/EØF ophæves.

Henvisninger til det ophævede direktiv betragtes som henvisninger til nærværende direktiv og sammenholdes med den i bilaget anførte sammenligningstabel.

Artikel 41

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden [12 måneder efter direktivets ikrafttræden]. De meddeler omgående Kommissionen teksten til disse forskrifter og en sammenligningstabel over disse forskrifter og nærværende direktiv.

   Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 42

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 43

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*

BILAG

SAMMENLIGNINGSTABEL

Dette direktiv	**Direktiv 91/308/EØF**
Artikel 1, stk. 1	**Artikel 2**
Artikel 1, stk. 2, litra (a)-(c) og (e)	**Artikel 1, litra (C)**
Artikel 1, stk. 2, litra (d)	
Artikel 2, stk. 1	**Artikel 2a, nr. 1**
Artikel 2, stk. 2	**Artikel 2a, nr. 2**
Artikel 2, stk. 3, litra (a), (b) og (e)-(g)	**Artikel 2a, nr. 3-7**
Artikel 2, stk. 3, litra (c) og (d),	
Artikel 3, stk. 1, nr. (1)	**Artikel , litra (A)**
Artikel 3, stk. 1 og stk. 2, litra (a)	**Artikel 1, litra (B), nr. 1**
Artikel 3, stk. 1, nr. (2), litra (b)	**Artikel 1, litra (B), nr. 2**
Artikel 3, stk. 1, nr. (2), litra (c)	**Artikel 1, litra (B), nr. 3**
Artikel 3, stk. 1, nr. (2), litra (d)	**Artikel 1, litra (B), nr. 4**
Artikel 3, stk. 1, nr (2), litra (e)	**Artikel 1, litra (B), andet afsnit**
Artikel 3, stk. 1, nr. (3)	**-**
Artikel 3, stk. 1, nr. (4)	**-**
Artikel 3, stk. 1, nr. (5)	**Artikel 1, litra (D)**
Artikel 3, stk. 1, nr. (6)	**Artikel 1, litra (E), første afsnit**
Artikel 3, stk. 1, nr. (7)	**Artikel 1, litra (E), andet afsnit**
Artikel 3, stk. 1, nr. (7), litra (a)	**-**
Artikel 3, stk. 1, nr. (7), litra (b)	**Artikel 1, litra (E), første led**
Artikel 3, stk. 1, nr. (7), litra (c)	**Artikel 1, litra (E), andet led**
Artikel 3, stk. 1, nr. (7), litra (d)	**Artikel 1e, tredje led**
Artikel 3, stk. 1, nr. (7), litra (e)	**Artikel 1e, fjerde led**

Artikel 3, stk. 1, nr. (7), litra (f)	**Artikel 1, litra (E), femte led og tredje afsnit**
Artikel 3, stk. 1, nr. (8)	**-**
Artikel 3, stk. 1, nr (9)	**-**
Artikel 3, stk. 1, nr. (10)	**-**
Artikel 3, stk. 1, nr. (11)	
Artikel 3, stk. 1, nr. (12)	**-**
Artikel 4	**Artikel 15**
Artikel 5	_
Artikel 6a	**Artikel 3, stk. 1**
Artikel 6, litra (b)	**Artikel 3, stk. 2**
Artikel 6, litra (c)	**Artikel 3, stk. 8**
Artikel 6, litra (d)	**Artikel 3, stk. 7**
Artikel 7, stk. 1, litra (a)	**Artikel 3, stk. 1**
Artikel 7, stk. 1, litra (b)-(d)	**-**
Artikel 7, stk. 2	**-**
Artikel 7, stk. 3	**-**
Artikel 8, stk. 1	**Artikel 3, stk. 1**
Artikel 8, stk. 2 og 3	
Artikel 9	**Artikel 3, stk. 5 og 6**
Artikel 10, stk. 1, litra (a)	**Artikel 3, stk. 9**
Artikel 10, stk. 1, litra (b) og (c)	
Artikel 10, stk. 2, litra (a)	**Artikel 3, stk. 3**
Artikel 10, stk. 2, litra (b)	**Artikel 3, stk. 4**
Artikel 10, stk. 2, litra (c)	**Artikel 3, stk. 4**
Artikel 10, stk. 2, litra (d)	
Artikel 10a	

Artikel 11, stk. 1, første og andet afsnit	**Artikel 3, stk. 11**
Artikel 11, stk. 1, tredje og fjerde afsnit	**-**
Artikel 11, stk. 2 og 3	**-**
Artikel 12	**-**
Artikel 13	**-**
Artikel 13a	
Artikel 14	**-**
Artikel 15	**-**
Artikel 16	**-**
Artikel 17	**Artikel 5**
Artikel 18	
Artikel 19	**Artikel 6, stk. 1 og 2**
Artikel 20	**Artikel 6, stk. 3**
Artikel 21	**Artikel 7**
Artikel 22	**Artikel 10**
Artikel 23	**Artikel 9**
Artikel 24	**-**
Artikel 25, stk. 1	**Artikel 8, stk. 1**
Artikel 25, stk. 2	
Artikel 26, litra (a)	**Artikel 4, første led**
Artikel 26, litra (b)	**Artikel 4, andet led**
Artikel 26, litra (c)	**-**
Artikel 27	**-**
Artikel 28	**-**
Artikel 29	**-**
Artikel 30	**Artikel 11, stk. 1, litra (a)**

Artikel 31, stk. 1, første afsnit	**Artikel 11, stk. 1, litra (b), første punktum**
Artikel 31, stk. 1, andet afsnit	**Artikel 11, stk. 1, litra (b), andet punktum**
Artikel 31, stk. 1, tredje afsnit	**Artikel 11, stk. 1, andet afsnit**
Artikel 31, stk. 2	**Artikel 11, stk. 2**
Artikel 32	
Artikel 33	
Artikel 34, stk. 1	**Artikel 14**
Artikel 34, stk. 2	
Artikel 35	
Artikel 36	
Artikel 37	
Artikel 38	
Artikel 39	**Artikel 17**
Artikel 40	
Artikel 41	**Artikel 16**